



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus  
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii  
Papae IX. Titulos explicatum**

**Pichler, Vitus**

**Bibliopolarum Augustanorum, 1723**

**VD18 VD18 12190187-ddd**

Tit. XXX. De Confirmatione utili vel inutili.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

rio suo esse impetratas litteras Apostolicas ad Delegatum. c. 15. de appellat.

## TITULUS XXX.

## De Confirmatione Utili vel Inutili.

## SUMMARIUM.

1. 2. Quid sit Confirmatio, & quod duplex.
3. In dubio presumi debet, quod Confirmatio sit data in forma Communi, non in Speciali.
4. Confirmatio in forma Communi quid operetur.
5. Et quid Confirmatio in forma Speciali.
6. An inferior possit cognoscere de Confirmatione data à Papa.

1. Sciendum 1. nonnunquam contingere, ut sententia, à qua non appellatur, confirmetur à Superiore; & ideo subiungitur pro coronide Titulus de Confirmatione, & quidem non tantum sententiae, verum occasione huius etiam aliorum actuum, v. g. statutorum, privilegiorum, possessionis, instrumentorum, transactionum, officiorum, electionum, institutionum &c. Est autem Confirmatio juris quocunque modo quaesiti per legitimum Superiorem facta corroboratio. Ita quoad rem Holtienf. & Pirh. uterque n. 1. ad b. t. cum communi ex c. 6. §. ceterum de fid. instr. Dicitur 1. juris quocunque modo quaesiti, ut comprehendatur utraque Confirmatio, data in forma communi, & in forma speciali, de qua statim; nam prior corroborat jus legitime quaesitum: posterior jus etiam nulliter & de facto duntaxat quaesitum, sed suo modo. Qui enim confirmat, non dat de novo, sed datum seu iam quaesitum, saltem aliquantulum, corroborat. c. 6. cit. & l. 6. ff. de iurisdic. Dicitur 2. per legitimum Superiorem, ut insinuetur, Confirmationem non esse, quae sit à pari, vel inferiore, sed Approbationem. Neque privilegia Pontificia propriè confirmantur, cum eadem sit auctoritas Papae successoris, quae Antecessoris, sed magis propriè dicuntur innovari, vel de novo concedi.

2. Sc. 2. Confirmationem dividi 1. in Utilem & Inutilem. Prior est, quae valde est concessa; cui proin contravenire, aut de ea judicare non potest inferior. c. 1. 2. b. t. Posterior, quae invalide est data, quia v. g. obtenta ob vel subreptitiè, atque ideo nullus est roboris. c. 3. §. segg. eod. Dividitur 2. & principaliter in eam, quae conceditur in forma communi, ac simplex dicitur, & in eam, quae conceditur in forma speciali, seu ex certa scientia. Prior est, quando Superior nulla vel non perfecta cognitione praevia confirmat actum in eo statu, in quo prius fuerat, & quasi conditionaliter tantum. Posterior, quando Superior praevia cognitione & de tota causa plenè instructus confirmat actum vel negotium, & quasi absolute. Signa autem, ex quibus colligitur, Confirmationem esse factam in forma speciali, afferunt DD. cum Barbosa in tr. de Clausulis claus. 82. seg. 175. 177. sequentia. 1. Si addatur haec clausula: ex certa scientia. 2. Vel cognita causa. 3. Vel Parte citata & audita. 4. Vel ex plenitudine potestatis. 5. Vel: supplendo omnes juris & facti defectus. 6. Vel: non obstante quacunque lege vel consuetudine in contrarium. 7. Denique, si tenor totus sententiae, privilegii, instrumenti &c. quod confirmatur, inseritur ipsi Confirmationi.

3. Dico 1. In dubio, an Confirmatio sit in forma communi, vel in speciali, probabilius haberi debet pro data in forma communi. Barb. in c. 2. b. t. n. 3. Tuschus litt. C. concl. 708. à n. 2. Gail l. 2. observ. 1. n. 17. & alij communius contra Abb. Jo. Andr. &c. Rationem dant, quia Confirmatio in forma speciali fit ex certa scientia, quae non praesumitur, nisi probetur, scilicet per unam ex praedictis clausulis, vel per hoc, quod inseratur totus tenor illius actus, qui confirmatur, vel si confirmans alio modo exprimat indicium Confirmationis in forma speciali. Assertio maxime procedit in casu, in quo Confirmatio credit in praedictum tertij. per c. 13. de off. deleg. c. 31. de Decim. Oppones. Verbum confirmo ex sua natura importat, quod rem faciat firmam, & sic interpretandum

est, ut res confirmata magis valeat, quam pereat. c. 23. ceterum cit. Abbate 25. de V. S. ergo in dubio videtur Confirmatio esse specialis, non communis & coronaria; cum ista parum vel nihil valeat, bene tamen illa. Verbum confirmo reddit quidem actum firmum, sed ita propria ipsius naturam, & superaddit aliquam firmitatem illi, quod jam prius aliquo modo datur: nam, quod non est, confirmari nequit, cum qualitas supponat id, quod confirmari debet: nisi nempe Confirmans exprimat, se velle tribuere alicui valorem, quem prius non habuit, ad hunc sua auctoritate. Quis autem sit utriusque Confirmationis effectus, exponunt sequentes duae conclusiones.

Dico 2. Confirmatio in forma communi (uti & innovatio) non tribuit ullum jus novum, neque valorem alicui accedit, sed solummodo jus vetus conservat, & firmat, alicuique validum supponit. c. 1. 2. 4. b. t. c. 1. de concess. Preb. c. 6. de fid. instr. c. 29. de Privileg. Oppones: si nullum tribuit jus novum, ac alicui invalido roborat, operatur nihil, & est otiosa: vel enim supponit actum, qui non est, vel, si actus, cui accedit, est invalidus, invalida quoque est Confirmatio, & sic nihil operatur. 3. N. Jap. quia operatur hoc, ut, si ex post facto de jure reus taliter confirmatus erit aliqua lis, de ea nemo cogitare possit, nisi confirmans, & huius Delegatus, adeoque facit, ut non tam facile impugnetur, quod confirmatus auctoritate fulcitur. In specie confirmatio Electio in forma communi tribuit Electo potestatem administrandi. c. 15. §. 17. de Elect. Ex dictis erues, privilegia alicui Ordini Religioso concessa, & à Papa vel à Tridentino revocata, si iterum confirmantur ab alio Papa, sed in forma communi tantum, non revalidari aut reviviscere, per ea, quae tradit Laym. Theol. Mor. l. 1. tr. 4. c. 23. m. 1.

Dico 3. Confirmatio in forma speciali tribuit novum jus alicui, cui accedit, eumque, si prius forte fuisse invalidum, validum reddit: modo defectus, quo laborat, & ceteris, sit dispensabilis à confirmante, vel in eo dispensari soleat. Text. Gl. Laym. & alij DD. communiter in c. 1. de transact. & c. 5. b. t. Siquidem huiusmodi confirmatio ex certa scientia non tam est Confirmatio, quam dispensatio, gratia, privilegium, vel nova concessio. D. xi. modo defectus sit dispensabilis, scilicet non indubitanter jure Naturali vel Divino, & in eo dispensari soleat; si enim talis esset, in quo quidem confirmans dispensare potest, at non solet, non confirmaretur actus, nisi specialiter exprimeret confirmans: sic Papa, quibus cumque alijsque clausulis, non censetur dispensare, & confirmare, & electionem intrusi ad Praelaturam. 2. Possessionem violentè acquisite. 3. Actum juri alterius jam quaesito derogantem. 4. Actum particularibus locorum statutis, consuetudinibus, commercijs, & alijs, quae Papa, vel Princeps ignorare praesumitur, contrarium, nisi faciat expressam mentionem intrusionis, violentiae, praedicti contrarietatis, aut nisi aliunde constet, eum habuisse illorum notitiam, & nihilominus confirmationem dedisse.

Quaeres pro coronide, utrum de Confirmatione à Summo Pontifice data cognoscere possit inferior Judex, aut eam immutata recognoscendo? 1. non, nisi inferior habeat ad id speciale mandatum, & sic concedatur a peritio oris, ut loquantur, ac facultas impugnandi: aut nisi certum sit, confirmationem per falsi suggestionem esse impetratam. Text. & DD. communiter in c. 1. §. b. t. c. 20. de Refor. Quamvis verò principaliter non possit cognoscere Judex inferior de Confirmatione Papali, potest tamen incidenter, per c. 9. de integ. vel. b. 3. c. de judic. Sic si sciat, actum, qui à Papa confirmatur in forma communi, fuisse invalidum, potest per consequens & accessorie ac incidenter pronuntiare, eam Confirmationem esse nullam: si ceterum cognoscere, utrum privilegiatus à Papa sit capax privilegij: sic si iam jam cepta unus ex litigantibus producat privilegium contra alterum, potest Judex illud inspicere, ac videre, an non sit vitiosum, vel subreptitum. Abb. n. 1.

in c. 12. de judic. Pirh. b. n. 15.

O. A. M. D. G.